

Grafit a vakvezető kutya 1.:

Kedves Olvasóm! !!

Te, aki ezeket a sorokat olvasod egy nagyon sokoldalú Grafitot ismerhetsz meg. A [#grafitblog](#) szerdánként megjelenő új sorozatunk, mely során egy vakvezető kutya életébe szeretnénk betekintést nyújtani a születéstől a nyugdíjazásig.

Hogy ki is az a Grafit? 🤔 Egy nagyon szép, okos, bölcs, pajkos, kedves, büszke tartású, jó kiállítású, biztonságot adni tudó, hűséges vakvezetőkutya, azaz jómagam. 🐕 Ha egy mondattal kellene bemutatni magam, akkor ezek azok a jelzők, amelyek leginkább leírják személyiségemet.

No ugye, hogy máris felkeltettem kíváncsiságodat, hogy tovább olvass életem alakulásáról, mindennapjaimról. Felmerülhet a kérdés, hogy no de miért is születik meg ezen kis memoár rólam?

Ennek több oka is van: **1** Egyrészt nyugdíjas vagyok, s rám ugyan senki se mondja, hogy csak itthon lebzselek, s gazdím ágyában lopom a drága időt míg ők ketten Bodzával róják az utcákat, **2** másrészt ki tudna annál hitelesebben mesélni az évek alatt átélt kalandokról, mint én, akinek már a bölcsességtől őszül a szakállja?

3 Harmadrészt nagyon sok tévhit is felmerül velünk kapcsolatban, amiket azért nem ártana eloszlatni, még gazdám fejében is sok torz információ van a mai napig is, de őt már sajnos nem tudom megnevelni, azt hiszem. Egyik ilyen például, hogy azt mondja, hogy be kell osztani a kekszét, nem lehet annyit enni belőle, amennyit szeretnék, mert elhízom tőle..., hogy én nem ismerem a mértékletességet, túl falánk vagyok, ezért majd ő kiporciózza a kaja adagomat stb... ilyen gondolatai vannak...

Az évek során pedig nagyon sokat hallotta a buszon a kedves útitársainktól, hogy „hadd egye, úgy tud nézni az emberre!” No igen, s ez általában be is jön csak a gazdámnál nem mert mindig a saját feje után megy, no ezen sajnos nem tudtam a mai napig sem változtatni. Mondjuk magával nem olyan mértékletes ám, ha látnád kedves olvasóm, ahogy tömi magába a sütit! Utána meg siránkozik, hogy „kihíztam a téli kabátom, újat kell venni!” Hmmm... talán be kellene osztania, mondjuk én segíthetnék neki ebben, nem? 😊

Bízva abban, hogy felkeltettem kíváncsiságod, most el is köszönök egy rövid időre, majd a következő szerdán a születésemről, az első évekről fogok mesélni röviden.

Maradok őszinte Tisztelettel:

Majaligeti Grafit

